

A Kis Csillagban sínylődők a magas fal és a rácsok ellenére napi kapcsolatban állnak hozzátartozóikkal

Üvöltözés a börtön árnyékában

A Szegedi Fegyház és Börtön Dorozsmai úti épületének, a Kis Csillagnak a kerítésénél rendszeresen felbukkannak a rácson túliak hozzátartozói. Üvöltve „beszélgetnek” egymással, azt mondják, azért kényszerülnek erre, mert havonta csak egy órára léphetnek be a börtön kapuján, ami szerintük nagyon kevés.

Fiatal nő áll a börtön felé fordulva a szögesdróttal borított kőkerítéstől néhány méterre. Valamit mond, de nem értem, csak szófoszlányok jutnak el hozzám. Két kezével hatalmas szíveket rajzol. Közelebb lépek, megállok a kazánokat, radiátorokat, csöveket, csaptelepeket árusító bolt bejáratánál. Hogy ne lásson az ablakból kikiabáló férfi, akit a nő „meglátogatott”.

Jelek, szavak a bentieknek

– Szeretlek, nagyon szeretlek! Jól vagyunk! A gyerekek is jól vannak. Ők is szeretnek! – mondja a rövid, barna hajú, farmernadrágos, kék dzsekis fiatalasszony és közben a kezét a feje fölé emelve rajzolja a földig érő, hatalmas szíveket. A férfi vissza kiabál, ő is azt üvölti bele a kora estébe, hogy „Én is szeretlek, szeretlek benneteket!” A forgalmas üzlethez érkezők a bejárat előtt néhány másodpercre megtorpannak, nem értik, mit csinál a nő, miért kiabálja többször egymás után, hogy „jól vagyunk, tarts ki!”

A nő kisvártatva észreveszi, hogy nézem, hallgatózom, jegyzetelek. Zavarba jön, nem szól semmit, de tekintete arról árulkodik, kíváncsi, hogy ki vagyok, mit akarok. Láthatóan megnyugszik, amikor elárulom, hogy nem rendőr, és még csak nem is börtönőr. Elmondom neki, pár napja erre jártam, és látam, hogy nők és férfiak kiabálnak a 30-40 méterre lévő börtön ablakában fel-felbukkanó fejeknek. Kiderül, férjét kábítószerek kereskedeleme gyanúja miatt fél éve vették őrizetbe, a bíróság pedig letartóztatta. Szegediek, három gyermekük van, naponta eljön, gyakran gyermekeiket is magával hozza.

– Havonta egy órát kapunk, csak ennyi időt beszélhetek a férjemmel. Ez pedig nagyon kevés. Azért jövünk ide mindennap, hogy bátorítsuk, hogy tudja, mi nem hisszük el, hogy bűnös. Mert szerintünk nem az! Ez majd kiderül. Nagyon hiányzik nekem és a gyerekeknek – mond-

Ott túl a rácson... A fogva tartottak integetnek az utcáról kiabáló rokonaiknak

Fotó: Karnok Csaba

ja a nő, és visszafordul férje felé, aki megkérdezi, kivel beszélgett. Nevét nem árulja el, azt mondja, ilyet ne is kérjek.

Két rövid dudálás

A parkolóba rángatózva bezötyög egy kis Polski. Fiatalférfi ül a kormány mögött, hátul fiatal nő, cumisüveget szorongató kisbabával. Kettőt dudálnak, az asszony a gyermekkel a kezében elindul a fal felé. Odalépek az autóhoz és megkopogtatom a sofőr felőli ablakot. A férfi előbb leteker az ablakot, majd kinyitja az ajtót és kiszáll. Elhadarom, hogy miért vagyok itt, bólint, nyújtja a kezét. Kiderül, a nő a felesége, a kisbaba a gyermekük.

Egy Szegedhez közeli településről jöttek. Láthatóan zavarban van. Amikor erről kérdezem, bólint. Kezdetben nem akar beszélni arról, hogy kihez jöttek, de némi gondolkodás után elárulja, feleségének a testvére van a 4-5 méter magas falon túl, a rácsok mögött. Az asszony mellénk lép, azt mondja, nem látja a testvérét, újra dudálni kellene. Az én

LUFISZÍVEK A LÉGBEN

■ Naponta több tucatnyian állnak meg a Dorozsmai úti börtön falainál. A közeli bolt dolgozói elmondták, volt, aki hatalmas transzparenszel kívánt boldog születésnapot, volt, aki óriás léggömbszívet engedett a magasba, és olyan is, aki tűzijátékot rendezett kedvesének.

kocsim közelebb áll, felajánlom, megnyomom én a dudát.

– Kettőt, két rövidet – ad használati utasítást.

Érdekes egybeesés: a fiatalasszony testvére is kábítószergyűbe keveredett. Két hónapja tartóztatták le. A nő egymás után kétszer, háromszor is elmormolja, hogy testvére nem bűnös, soha senkinek nem adott el kábítószert. Közben meredten nézi az egyik ablakot, majd szeme felcsillan és integetve kiáltja! – Szia ..., itt vagyunk, itt van ... is! Közben egy pillanatra felém fordul, kéri, a neveket ne írjam le.

„Távolsági” beszélgetésüket félbeszakítja egy Pest felől érkező kamionkonvoj. Kihasznlom az alkalmat, megkérdezem, milyen

gyakran jönnek ide. – Amikor csak tehetjük, hetente többször is. Kevés a havi egy óra. Pár percet vagyunk itt, bátorítjuk a testvéremet, délelőtt itt volt anyukám is – válaszolja készségesen. Férje nem hisz abban, hogy így lehet lelket önteni a fogva tartott sógorba, azt sem titkolja, hogy őt rendkívül zavarja ez a helyzet.

Ismét csend támad, az asszony az ablakok felé fordulva üvöltve kérdezi: „Láttad anyut? Itt volt délelőtt!” A férfi nemmel válaszol, majd megkéri testvérét: „Az újságírónak semmit ne mondj!” A nő elengedi a kérést a füle mellett, és integetve elindul a kis Polski felé. Közben azt kiabálja, hogy „nagyon szeretünk, majd újra eljövünk, írtam levelet”.

Elkísérem őket az autójukig, figyelve, nagyon erős benzinszag érződik az utastérben. Bólintanak, ők is érzik, de nem tudják, mitől, most tankoltak. Nem tudnak elindulni. A férfi egy kannával a kezében elindul a közeli benzinkút felé, szerinte elfolyt a benzin. Az asszony „viszszamegy” a testvéréhez.

Kérések, utasítások a kintieknek

Két nő közeledik a börtön felé. Egyikük férjéhez jöttek.

– Lopás miatt tartóztatták le, pedig istenemre, semmit nem követett el – mondja az alacsonyabb.

– Ne mondj semmit a köcsögnek – üvölt egy férfi a legfelső szintről. A nő rám néz, nem szól semmit. A férfi megismétli. A fiatal nő erre már felcsattan: – Mit gondolsz, elárulom a neved? Hülye vagy!

A férfi ezután azt kérdezi a feleségétől, beszélt-e az ügyvéddel, majd egymás után sorolja, kit hívjon és kinek mit mondjon. Az

asszony a füléhez emeli a telefont.

– Ki van kapcsolva, később még hívom! – üvölti. Ez még kétszer megismétlődik. A két fiatal nő elmegy. A feleség még odaveti, hogy nyugodjak meg, a férje ártatlan.

Újabb és újabb nők érkeznek. Férfi egy se. A falakon túl már mindenki tudja, hogy ott vagyok. Van, aki azt üvölti, hogy ne beszélj az újságíróval, van, aki azt, ne állj szóba a köcsöggel.

A kisgyermekes nő férje időközben visszaérkezik, tankolás után elindulnak. Három nő marad. Mint a vetésforgó, egymás után kérdezik férjüket, barátjukat, elmondják, voltak-e ügyvédnél, beszéltek-e ezzel, azzal, ha nem miért nem. Mondataik végén mindig elhangzik, hogy szeretlek, szeretünk. Mindannyian meg vannak győződve férjük, barátjuk ártatlanságáról. Még az az ápolónő is, akinek a férje újabb betöréseket követett el, pedig hasonló okok miatt volt már egy felfüggesztett szabadságvesztése.

OLÁH ZOLTÁN

Egzotikus állatok a Belvárosban

Sünit, madárpókot és kajmánt is vásárolhatunk Szegeden

Karon ülő agáma

Fotó: Karnok Csaba

Madárpókok, királypitonok, kaméleonok és állatkertben is ritkán látható fajok várnak szerető gazdira egy Szeged belvárosában működő, egzotikus állatokat kínáló kereskedésben.

A különleges élőlények kedvelői kedvükre válogathatnak a terráriumok lakói között – Szeged belvárosában. Hüllők, rácsálók, teknőcök, halak, pókok kelletik magukat, az egyik legérdekesebb lakó az afrikai hosszú fülű süni. Mostanában a pókokat keresik a legtöbben, de más időszakokban a sikló és a görények számítanak slágernek – tudtuk meg Nagy András tulajdonostól. A legtöbb állatot csak üvegfallal körülvéve lehet tartani, de egyes példányokat szabadon engedhet a lakásban a gazdi. Veszélyes állatokat nem tartanak az üzletben, de rendelésre szinte bármit beszereznek.

– Mosómedvét is akartak már nálunk vásárolni, de kajmánt is adtunk el – mesélte Nagy András. Ezek az állatok nem igényelnek túl sok törődést, egy héten háromszor kell enni adni nekik, vannak példányok, melyek egy hétig is bírják éhen. A pókok például tücsköt és egyéb ízeltlábúakat fogyasztanak, a kígyók egy patkányt vagy egeret is eltüntetnek. A legdrágább a jemeni sisakos kaméleon és a szakállas agáma, ezek értéke harmincezer forintra is rúghat. A színváltós kaméleonnal óvatosan kell bánni, hiszen ha megijed, infarktust kaphat. A trópusi állatok nagyon kedvelik a meleget, a terráriumok hőfokát izzókkal lehet szabályozni.

A szegedihez hasonló mennyiségű egzotikus állattal Magyarországon csak egy budapesti kereskedés dicsekedhet.

TAMÁS ÁKOS

Nehezen találnak állást a végzett jogászok

A hazai jogásképzés vezetői, az egyetemek jogi kari dékánjai tanácskoznak Szegeden a képzés reformjáról.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A felsőoktatási törvény elkészült tervezetéről is szó volt a Szegedi Tudományegyetemen tegnap megkezdődött tanácskozáson, amelyen az ország jogi kari dékánjai vesznek részt. A kormány február végén, a parlament a tavaszi ülésén tárgyalja a tervezetet, amelyről a hazai jogásképzés vezetőinek véleményét is kérte Mang Béla. Az oktatási helyettes államtitkár rámutatott: a nyolc hazai jogi karon közel 15 ezren tanulnak államigazgatási finanszírozott képzésben és egyre nehezebben tudnak elhelyezkedni. Az ipar, a gazdaság, az államigazgatás igényei szerint kellene átalakítani a képzést, ha szükséges, több lépcsősé.

A helyettes államtitkár elmondta, hogy idén elindulhat a műszaki, az agrár, a rendvédelmi és a honvédelmi felsőokta-

tásban a kétszintű képzés, míg a többi területen 2006-ban. Az orvos, a művészeti és egyelőre a jogi képzés egy ciklusú marad.

BÁL, ELŐTTE TUDOMÁNY

■ A Magyar Jogász Egylet Csongrád Megyei Szervezete ma este a Tisza Szálló koncert- és tükörműtermében rendezi meg hagyományos jogászbált. Az este nyolc órakor kezdődő eseményen fellép Zsedényi Adrienn, valamint a Szegedi Nemzeti Színház táncara és az Útközband együttes.

A szervezőbizottság tagja, Hadfi János ügyvéd elmondta, hogy a hagyományoknak megfelelően a bál napján, délután két órától tudományos előadást rendeznek A hatályos polgári perrendtartás viszonylagos címmel a Szegedi Akadémiai Bizottság dísztermében. Előadó: Horváth Jenő, a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke.